FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

fremsat den 19. marts 2002 [1]

1. Europa-Kommissionen søger at få fastslået, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplering af direktiv 89/48/EØF [2], idet den har opretholdt artikel 12, stk. 1, i lov nr. 81 af 8. marts 1991, der vedrører skilærer- og bjergførererhvervene [3].

2. I henhold til denne bestemmelse er statsborgere fra andre medlemsstaters udøvelse i Italien af skilærererhvervet betinget af gensidighed [4].

3. Dette krav fremgår ikke af direktiv 92/51, der i artikel 3 begrænser sig til at kræve, at den pågældende er i besiddelse af det i en anden medlemsstat påkrævede og udstedte eksamensbevis for udøvelse af dette erhverv [5]. Som anført af Kommissionen vil en fællesskabsstatsborger for fællesskabslovgiver, såfremt han er fuldt ud kvalificeret i sit eget land til at udøve en erhvervsvirksomhed, også være kvalificeret til at udøve den i en anden medlemsstat.

4. Derudover kan opfyldelsen af de forpligtelser, som traktaten eller afledt ret pålægger medlemsstaterne, ikke betinges af gensidighed [6].

1 — Originalsprog: spansk.

2 — EFT 1992 L 209, s. 25.

3 — GURI nr. 64 af 16. marts 1991, s. 3.

4 — Bestemmelsen fastsætter følgende: »Regionerne regulerer regelmæssig udøvelse på deres territorium af udenlandske skilæreres virksomhed, der ikke er optaget i de regionale erhvervsregistre. Tilladelse til udøvelse af denne virksomhed er betinget af, at [...] anerkender eksamensbevisernes ækvivalens, *og af gensidighed*« (min fremhævelse).

5 — Direktivets artikel 3, litra a, bestemmer følgende: »Når der i værtslandet kræves et eksamensbevis som defineret i dette direktiv eller i direktiv 89/48/EØF for at optage eller udøve et bestemt lovreguleret erhverv, kan den kompetente myndighed ikke — medmindre andet er fastsat i direktiv 89/48/EØF — under henvisning til manglende kvalifikationer nægte en EF-statsborger adgang til at optage eller udøve et sådant erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere,

a) såfremt ansøgeren er i besiddelse af et eksamensbevis som defineret i dette direktiv eller direktiv 89/48/EØF, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for adgang til dér at optage eller udøve det samme erhverv, og som er opnået i en medlemsstat«.

6 — Jf. bl.a. dom af 11.1.1990, sag C-38/89, Blanguernon, Sml. I, s. 83, præmis 7, og af 29.3.2001, sag C-163/99, Portugal mod Kommissionen, Sml. I, s. 2613, præmis 22.

5. Den italienske lovgivnings uforenelighed med fællesskabsretten er således klar på dette punkt.

6. Den italienske regering har erkendt, at med undtagelse af Veneto-regionen [7] ændrede situationen sig ikke ved udløbet af den frist, der var fastsat i den begrundede udtalelse [8], eller som følge af det i svarskriftet anførte. Den har imidlertid anført, at den er i færd med at udarbejde et lovudkast, hvis artikel 15 ændrer artikel 12 i lov nr. 81 og ophæver gensidighedsbetingelsen. Dette er uden relevans for den foreliggende sag.

7. Det er heller ikke relevant, at de italienske myndigheder aldrig har anvendt artikel 12 i lov nr. 81, da national lovgivnings uoverensstemmelse med fællesskabsretten kun kan fjernes helt ved, at bindende nationale bestemmelser med samme retlige karakter som de regler, der skal ændres, vedtages og sættes i kraft [9].

8. Det kan på denne baggrund konkluderes, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser som påstået, og at Kommissionen derfor bør gives medhold.

9. I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, bør det pålægges den sagsøgte medlemsstat at betale sagens omkostninger [10].

7 — Hvor gensidighedsbetingelsen som følge af en ændring af regional ret i januar 2000 blev ophævet for udøvelse af skilærererhvervet i denne region.

8 — Som er det tidspunkt i forhold til hvilket spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, skal vurderes ifølge Domstolens praksis (jf. bl.a. dom af 25.11.1999, sag C-96/98, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 8531, præmis 19, og af 12.12.2000, sag C-435/99, Kommissionen mod Portugal, Sml. I, s. 11179, præmis 16).

9 — Jf. for eksempel dom af 9.3.2000, sag C-358/98, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 1255, præmis 17.

10 — Kodificeret udgave offentliggjort i EFT 2001 C 34, s. 1.

Forslag til afgørelse

10. Jeg foreslår Domstolen at give Kommissionen medhold og træffe følgende afgørelse:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplering af direktiv 89/48/EØF, idet den har opretholdt artikel 12, stk. 1, i lov nr. 81 af 8. marts 1991, rammelov for skilærererhvervet og supplerende bestemmelser om ordningen for bjergførererhvervet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.